

"La Revolució russa és irrepètible"

Marià Pere, secretari general del Partit Comunista de Catalunya, és dels qui no amaga la seva militància comunista més ortodoxa. "Estem retrocedint en el procés civilitzatori", sentència cada cop que algú qüestiona la sanitat o l'educació públiques.

Quan no fa ni una setmana que el PCC ha anunciat la seva desvinculació d'Iniciativa per Catalunya per convertir-se en el nou referent català d'Izquierda Unida, el seu secretari general parla de la necessitat de crear una nova esquerra que, com va fer en el seu moment la revolució russa, no tingui por "d'enfrontar-se a una democràcia neoliberal que fomenta la desvertebració de la societat civil i que l'anima a no participar en política". Marià Pere, de 52 anys, secretari general del PCC des de fa dotze, creu, però, que "la revolució russa és irrepètible i que cada poble ha de trobar el seu propi procés d'alliberament".

—Vuitanta anys després de la revolució russa, què n'hem heretat la societat occidental i els partits comunistes europeus d'aquell esdeveniment històric?

— La Revolució d'Octubre buscava una transformació de caràcter social: la democràcia radical, participativa. Com la Revolució Francesa, buscava més igualtat, més fraternitat i més llibertat. Ara, els adversaris [d'aquella revolta] cometent l'error d'identificar-la amb l'experiència soviètica, en lloc de valorar-ne les conseqüències que ha tingut a nivell mundial. Molts països han accedit al seu alliberament nacional i s'han desfet de l'opressió imperialista. S'han desencadenat processos diferenciats segons el país i molt interessants, com el socialisme a la xinesa o Cuba, que ara es va obrint a una economia mixta.

— Així, a la nostra societat encara sobreviuen alguns dels motius que van fer sortir els bolxevics al carrer?

— Sí, Llatinoamèrica evoluciona cap a millores en les llibertats, igual com en el procés antiapartheid a Sud-àfrica, on els comunistes van tenir molt a dir. A França i a Itàlia el comunisme també ha sa-

but fer front al liberalisme i expressar les protestes per una democràcia més participativa, per una pensió digna per als jubilats, per la igualtat d'oportunitats de la dona i per un augment de l'ocupació. I és que s'ha arribat a un procés de desmantellament del sistema públic que bandeja fins i tot els ideals més bàsics de la Revolució Francesa, la sanitat i l'educació públiques. Estem retrocedint en el procés civilitzatori.

Però en qualsevol cas la Revolució d'Octubre és irrepètible i cada poble ha de trobar el seu procés d'alliberament.

—Partits que, com el seu, pretenen enfrontar-se frontalment al sistema no corren el perill d'aïllar-se de la resta de forces polítiques? Realment aspiren a governar o a fer de consciència crítica de l'esquerra?

—Aquestes conclusions poden sortir d'un estudi immediatista o excessivament electoral de la política. Nosaltres treballem de forma unida, però en una unió més profunda amb la societat. Creiem en els valors d'esquerres i coincidim amb els moviments ecologistes en un model de creixement que tingui en compte el territori. També coincidim amb moviments per a l'alliberament de la dona. Tenim un tarannà unitari si coincidim en les

solucions als problemes. Per exemple, tenim grans coincidències amb el PCF, que ara participa en el govern de França, i amb els comunistes italians i el PDS (Partito della Sinistra).

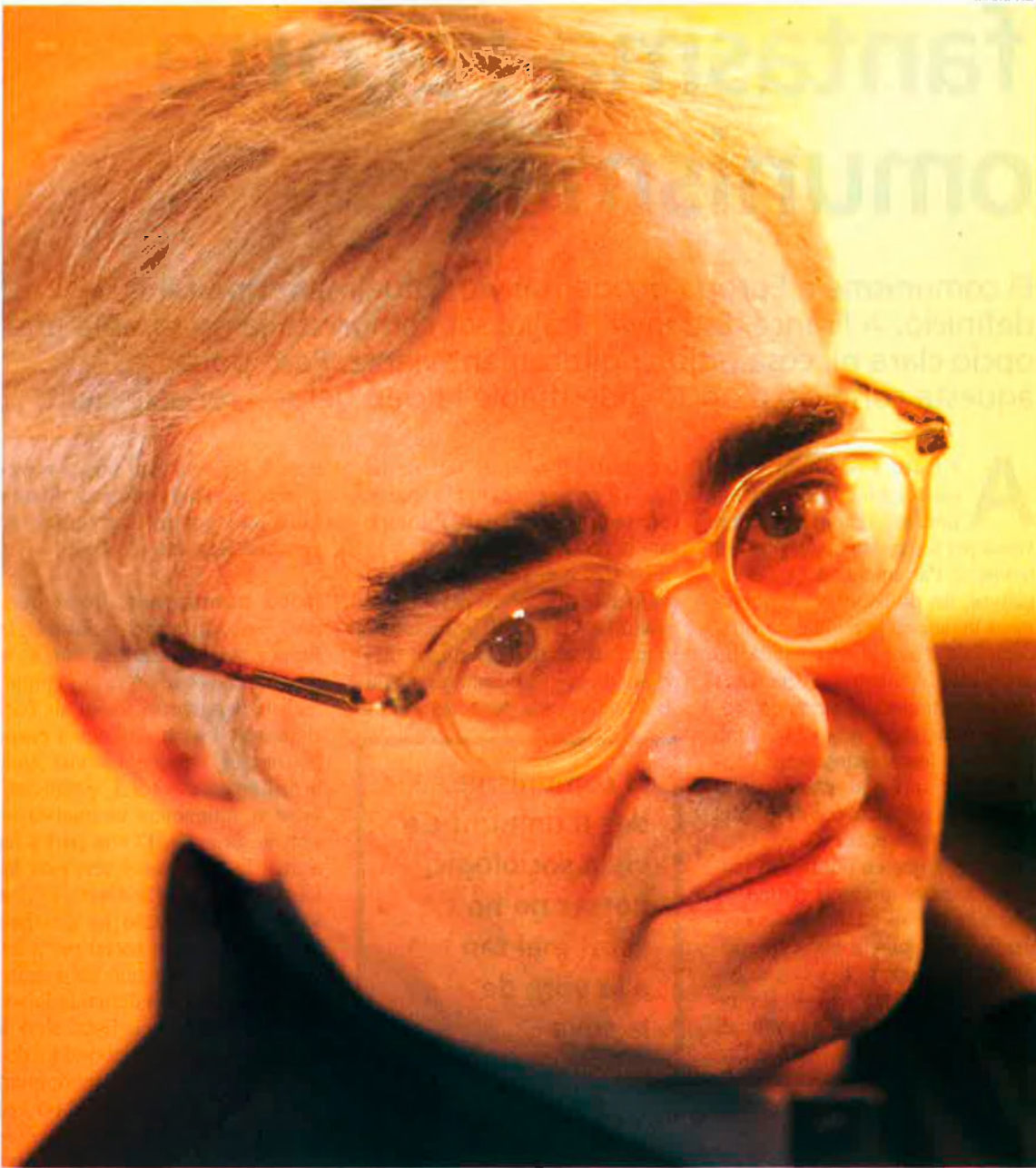
— Però situant-se entre els partits antisistema, no poden acabar compartint ideari amb els extremistes de la dreta, com el Front Nacional francès?

— El Front Nacional a França neix a partir d'una crisi de la societat que manipulen els sectors més conservadors. En societats desvertebrades és fàcil caure en solucions conservadores, però nosaltres proposem solucions totalment oposades a les del FN.

"Nosaltres ens dirigim als qui volen enfrontar-se a una democràcia neoliberal que fomenta la desvertebració de la societat civil i que l'anima a no participar en política."

L'error d'identificar-la amb l'experiència soviètica"

MARC VILA

Marià Pere, secretari general del Partit Comunista de Catalunya, considera els comunistes de França i d'Itàlia com a referents que han sabut fer front al liberalisme: "Tenim grans coincidències amb el PCF, que ara participa en el govern de França, amb els comunistes italians i el PDS (Partito della Sinistra)."

— Els estudis electorals, però, demostren que antics votants del Partit Comunista Francès de sectors obrers són els que s'han passat al Front Nacional i n'han provocat l'espectacular creixement.

— En la vida no tot són eleccions. Com que vivim en democràcies tutelades, en augmentar el nombre de gent sense recursos la reacció electoral immediata és votar pels qui estan en contra d'aquest caràcter formal i liberal de la democràcia. Encara que llavors es produeixin casos com els de gent que acaba votant pels qui li ocasionen els problemes. Però el cas francès és molt particular i el Front Nacional ha restat vots no només al PCF, sinó també als socialistes i al partit de Chirac.

— A Catalunya, amb els canvis econòmics de les últimes dècades, els obrers ja no tenen consciència

de classe i molts s'identifiquen més amb les noves classes mitjanes. A qui s'ha de dirigir ara el PCC?

— La societat catalana ja no és la mateixa de principi de segle, ni tampoc la de fa vint anys. Però la nova estructura econòmica deixa lloc perquè hi hagi gent que vulgui oposar-se al liberalisme des de qualsevol posició social. Nosaltres ens dirigim als qui volen enfrontar-se a una democràcia neoliberal que fomenta la desvertebració de la societat civil i que l'anima a no participar en política.

— Pensen celebrar d'alguna manera els vuitanta anys de la revolució russa?

— Per a nosaltres, el millor reconeixement del passat és preparar el futur.

Antoni Cruaños